

چرا «فردوس کاویانی» نقش های منفی را دوست ندارد؟

باز نشر گفت و گوی موزه سینما را با «فردوس کاویانی» درباره کارنامه هنری اش بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، موزه سینمای ایران در ادامه انتشار سلسله نشست‌های تاریخ شفاهی خود به مناسبت زادروز «فردوس کاویانی» بخش‌هایی از گفتگو با این هنرمند سینما، تئاتر و تلویزیون را که در سال ۸۶ گرفته است، منتشر کرده که در زیر می‌خوانید.

فردوس کاویانی با بیان اینکه چهارم مهرماه ۱۳۲۰ در اسماعیل آباد کرمان به دنیا آمده است، گفت: کلاس اول ابتدایی نزد عمویم در یزد به مدرسه رفتم و از ششم ابتدایی دوباره به کرمان برگشتم و تحصیل کردم و در همان سالها شوق تئاتر، من را به تهران کشاند و دبیرستان را به پایان رساندم.

وی با اشاره به علاقه اش به تئاتر ادامه داد: یاد می‌آید کلاس پنجم دبستان تئاتری را برای اجرا به مدرسه ما آورده بودند و من به فراش مدرسه گفتم، می‌خواهم هرشب این نمایش را ببینم و او هم به شوخی به من گفت: هر شب باید سالن را جارو کنم تا اجازه بدهد و من هم پذیرفتم. ۱۳ روز این نمایش در مدرسه ما اجرا داشت و من هر روز آن را می‌دیدم به شکلی که آن را حفظ شده بودم و همان تئاتر را کارگردانی و اجرا کردم.

کاویانی خاطرنشان کرد: زمانیکه کار تئاتر را تازه شروع کرده بودم یک نمایش آلمانی را به کارگردانی زنده یاد حمید سمندریان اجرا کردیم و بعد از آن به اداره تئاتر رفتم و به صورت قراردادی استخدام شدم و در آن جا ابتدا شروع به کارهای پانتومیمی کردم.

وی با اشاره به فیلم «پرونده»، گفت: من نقش‌های منفی را دوست ندارم و برای این فیلم می‌خواستم به مهدی صباغ زاده بگویم که نمی‌توانم بیایم. اما به یکباره متوجه شدم قرارداد را امضا کرده‌ام.

وی با اشاره به حضورش در «محله برو بیا»، گفت: برای این فیلم اکبرعبدی را برای یک نقش دعوت کرده بودند و برای نقش مش مهدی من را پیشنهاد داده بودند و من هم پذیرفتم که بسیار هم مورد استقبال قرار گرفت.

وی با بیان اینکه داریوش مهرجویی با توجه به ساخت «اجاره نشین‌ها» می‌توانست آثار کُمیک دیگری را هم بسازد، گفت: کار طنز در سینما، تلویزیون و تئاتر سخت است. متأسفانه در کارهای تصویری همیشه ما بازیگرها دلشوره داریم، زیرا گاهی به دلیل طولانی بودن زمان فیلم، از طنز کار کم می‌کنند و زیربنای طنز را می‌گیرند که همین امر موجب می‌شود تا مخاطب خنده‌اش نگیرد و طنز نباشد.

کاویانی با بیان اینکه «بانو» فیلم خوبی بود، گفت: در این فیلم برای نقش هایمان با گوهر خیراندیش بحث‌ها و گفتگوهای زیادی داشتیم تا به نقش مورد نظر برسیم. کل فیلم درباره این است که باغ‌ها و درخت‌ها در حال نابودی است. اینکه درخت‌ها که به مردم زندگی می‌دهند را می‌زنند و جای آنها آپارتمان می‌سازند.

وی همچنین مطرح کرد: در سینما نقش‌های مکمل خیلی ظریف را دوست دارم و ترجیح می‌دهم زیرا برایم گویاتر است و خیلی به دنبال نقش‌های اول نیستم اما در تئاتر اغلب نقش اول را بازی کردم.

کاویانی در پایان با بیان اینکه سعی من همیشه بر شاد کردن یک ملت بوده است، بیان داشت: مردم همیشه از سریال «آژانس دوستی» به خوبی یاد می‌کنند، من معتقدم اگر اجتماع را بر مبنای دوستی بگذاریم، همه مسائل و مشکلات از بین خواهد رفت. همه داستان‌هایی که در آژانس دوستی نشان داد شد در انتها به دوستی، باهم بودن، درد هم را دانستن و اینکه خوب است به هم کمک کنیم منتهی می‌شود و باید توجه داشته باشیم که این‌ها سازنده زندگی ما هستند.

فردوس کاویانی در فیلم‌هایی همچون: پرونده، اجاره نشین‌ها، در مسیر تندباد، بانو، همه دختران من، سفر پرماجرا، سگ کشی، میکس، جایی برای زندگی، نارنجی پوش و ... نقش آفرینی داشته است.

گفتنی است، گفتگو با فردوس کاویانی در سال ۱۳۸۶ بوده است و موزه سینمای ایران برای این هنرمند پیشکسوت محبوب سینما، تئاتر و تلویزیون آرزوی سلامتی دارد.

منبع: روابط عمومی موزه سینمای ایران